U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **N. S. H.,** zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2018, č. j. CPR-5403-2/ČJ-2018-930310-V246, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 5. 2018, č. j. 75 A 10/2018 - 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 2. 1. 2018, č. j. KRPU-112518-38/ČJ-2017-040022-SV, uložila Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v době rozhodné (dále jen „zákon o pobytu cizinců"), správní vyhoštění a zároveň stanovila dobu jednoho roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, neboť se na území České republiky zdržoval neoprávněně. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, které žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila. Rozhodnutí žalované bylo předmětem žaloby podané ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud"), který žalobu zamítl. Proti rozsudku krajského soudu žalobce nyní podává kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve hodnotil naplnění formálních náležitostí kasační stížnosti. Shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších přepisů (dále jen „s. ř. s.")]. Dospěl nicméně k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., protože námitky v ní obsažené nelze podřadit pod § 103 odst. 1 s. ř. s.

[3] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. [k]*asační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*.

[4] Ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. obsahuje typové důvody nezákonnosti rozsudku krajského soudu. Z povahy věci přitom plyne, že tyto důvody musí směřovat proti tomuto rozsudku, tj. buď proti důvodům, které krajský soud vedly k jeho rozhodnutí, nebo proti jeho postupu v řízení o žalobě. Jiné důvody logicky nemohou vést ke zrušení napadeného rozsudku a podle citovaných ustanovení jsou nepřípustné.

[5] Žádná z námitek, které stěžovatel vznesl v kasační stížnosti, těmto kritériím nevyhovuje.

[6] Kasační stížnost sice formálně přiřazuje důvody, pro které je podávána, k důvodům dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., nicméně tyto důvody nijak nevztahuje k napadenému rozsudku krajského soudu. Z obsahu kasační stížnosti nelze seznat, v čem stěžovatel spatřuje jeho nezákonnost, jakou právní otázku měl krajský soud nesprávně posoudit nebo z jakých důvodů stěžovatel shledává rozsudek nepřezkoumatelným. Samotná kasační stížnost je svým slovním i obsahovým vyjádřením zcela totožná s podanou žalobou, přičemž z argumentace v ní obsažené jasně vyplývá, že je jí napadáno výlučně správní rozhodnutí žalované, nikoliv rozsudek krajského soudu, jehož zrušení je pouze formálně navrhováno. Za této situace kasačnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost vyhodnotit jako nepřijatelnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s., přičemž takový postup je plně souladný s judikaturou zdejšího soudu (viz např. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009 - 77, publ. pod č. 2103/2010 Sb. NSS; usnesení ze dne 12. 7. 2018, č. j. 9 As 131/2017 - 33).

[7] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele je nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., Nejvyšší správní soud ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. srpna 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu